



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudkyň Mgr. Jarmily Úředníčkové a JUDr. Jany Záviské v právní věci

žalobce: V. Ž., státní příslušnost Ukrajina,
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní
Lhoty,
zastoupeného Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., sídlem 190 00
Praha, Kovářská 4

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra ČR,
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3,
o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 5.1.2018 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného s tvrzením, že zrušením rozhodnutí o jeho zajištění podle zákona o pobytu cizinců došlo k zániku důvodu pro zajištění podle ust. § 46a odst. 12 písm. a) zákona o azylu a jeho zajištění musí být bez zbytečného odkladu bez rozhodnutí ukončeno. Proto dne 2.1.2018 vyzval žalovaného k bezodkladnému ukončení zajištění. Jeho zajištění v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty nicméně ke dni podání žaloby nadále trvá a nebylo v souladu se zákonem ukončeno. Vzhledem k tomu, že správní orgán nepřistoupil k jeho propuštění ze zařízení a on nemá jinou možnost obrany proti uvedenému zásahu, spočívajícímu v omezení osobní svobody, domáhá se určení, že jednání žalovaného, spočívající v neukončení jeho zajištění v zařízení pro zajištění cizinců nejpozději dne 2.1.2018 se považuje za nezákonný zásah.
2. Žalobce dále uvedl, že dne 24.10.2017 byl zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců na základě správního rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy č. j. KRPA-388133-19/ČJ-2017-000022 podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců za účelem správního vyhoštění. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobu k Městskému soudu v Praze, který rozsudkem ze dne 12.12.2017 č. j. 1 A 133/2017-17 zrušil uvedené rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy č. j. KRPA-388133-19/ČJ-2017-000022. 30.10.2017 podal v zařízení pro zajištění cizinců také žádost o mezinárodní ochranu. 1.11.2017 mu bylo doručeno rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2017 č. j. OAM-162/LE-LE05-LE26-PS-2017, kterým byl podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji zamítl. Žalobce vyslovil názor, že i když je v současné době zajištěn na základě jiného rozhodnutí jiného správního orgánu, než je rozhodnutí, které bylo rozsudkem městského soudu zrušeno, je nepochybné, že k vydání tohoto rozhodnutí o navazujícím zajištění by nikdy nedošlo, nebýt nezákonného rozhodnutí o původním zajištění. Zrušením rozhodnutí o původním zajištění za účelem správního vyhoštění se od okamžiku zrušujícího rozhodnutí soudu na něho hledí, jakoby nebyl podle zákona o pobytu cizinců zajištěn. Odpadnutím této podmínky zajištění podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu proto podle jeho názoru došlo k zániku trvání důvodu, aktuální probíhajícího, navazujícího zajištění a toto zajištění musí proto být bezodkladně bez rozhodnutí správním orgánem ve smyslu § 46a odst. 12 písm. a) zákona o azylu ukončeno. Nebýt zrušeného nezákonného rozhodnutí správního orgánu, v zařízení pro zajištění cizinců by se vůbec nenacházel a nemohlo by proto dojít k naplnění důvodu pro zajištění podle ust. § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě nejprve konstatoval, že žalobce 30.10.2017 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Takto učinil v době svého zajištění v Zařízení pro zajištění cizinců v Balkové. Žádost je vedena pod č. j. OAM-162/LE-LE05-LE27-2017. 30.10.2017 byl žalobce zajištěn v zařízení pro zajištění cizinců. Dne 31.10.2017 bylo vydáno rozhodnutí o zajištění v zařízení pro zajištění cizinců dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu č. j. OAM-162/LE-LE05-LE026-PS-2017 a doba zajištění byla stanovena do 17.2.2018. Proti uvedenému rozhodnutí o zajištění podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Plzni, který ji rozhodnutím č. j. 17 A 149/2017-20 ze dne 15.12.2017 zamítl. Rozsudek Krajského soudu v Plzni žalobce napadl kasační stížností. U Nejvyššího správního soudu byla věc vedena pod sp. zn. 1 Azs 18/2018. Dle žalovaného v žalobcem popsáných okolnostech nelze spatřovat nezákonný zásah či

- pokyn ve smyslu § 82 a násl. s.ř.s. Současně poznamenal, že žalobce byl 17.2.2018 přemístěn do pobytového střediska v Havířově. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, pokud ji neodmítne dle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s.
4. Krajský soud posoudil namítaný nezákonný zásah na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Rozhodl přitom bez jednání za podmínek daných § 51 odst. 1 s.ř.s.
 5. Podle ust. § 82 zákona č. 152/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
 6. Soud z předloženého spisového materiálu zjistil, že rozhodnutím Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 24.10.2017 č. j. KRPA-388133-19/ČJ-2017-000022 byl žalobce zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů, za účelem správního vyhoštění. Doba zajištění žalobce byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 12.12.2017 č. j. 1 A 133/2017-17 uvedené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.
 7. Dne 30.10.2017 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. 31.10.2017 žalovaný rozhodnutím č. j. OAM-162/LE-LE05-LE26-PS-2017 rozhodl ve smyslu § 46a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů o zajištění žalobce v zařízení pro zajištění cizinců. Dle § 46a odst. 5 zákona o azylu byla doba trvání zajištění stanovena do 17.2.2018. Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 15.12.2017 č. j. 17 A 149/2017-48 byla zamítnuta žaloba žalobce proti uvedenému rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2017. Kasační stížnost žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 15.12.2017 č. j. 17 A 149/2017-48 Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 1 Azs 18/2018-54 ze dne 3.5.2018 odmítl.
 8. V posuzované věci je nutno vyjít z toho, že žalobce byl zajištěn postupně vydanými správními rozhodnutími, a to na základě dvou různých právních důvodů. Nejprve byl podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů zajištěn za účelem správního vyhoštění. Po podání žádosti o mezinárodní ochranu byl „přezajištěn“ dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Instituty omezení osobní svobody podle zákona o pobytu cizinců a zákona o azylu spadají pod různé právní režimy a sledují jiný účel. Zajištění dle § 124 zákona o pobytu cizinců vychází ze skutečnosti, že jeho účelem je zajištění cizince za účelem realizace správního vyhoštění. Poté, co žalobce následně podal žádost o mezinárodní ochranu, žalovaný dovodil, že existují oprávněné důvody se domnívat, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla podána pouze s cílem vyhnout se hrozícímu vyhoštění, proto mu uložil povinnost setrvat v zařízení pro zajištění cizinců podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Řízení o mezinárodní ochraně na řízení o správním vyhoštění nenavazuje. K omezení osobní svobody žalobce tak došlo v režimu zákona o azylu, zatímco zajištění v režimu zákona o pobytu cizinců bylo v souladu s § 127 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců ukončeno. Nebyl-li žalobce ze zajištění propuštěn, bylo tomu proto, že trvaly důvody jeho zajištění v režimu § 46a zákona o azylu. Jelikož v projednávané věci nedošlo ze strany žalovaného

k namítanému nezákonnému zásahu, krajský soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl.

9. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31.05.2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu